

Postanowienie z dnia 14 maja 1999 r.

I PKN 83/99

O dopuszczalności kasacji decyduje istota sprawy, a nie błędna kwalifikacja żądania pozwu przez sądy obu instancji. Jeżeli pracownik żąda sprostowania świadectwa pracy, to wniosek sądów obu instancji, iż chodzi mu o ustalenie okresów zatrudnienia dla celów emerytalnych, w czym brak jest interesu prawnego (art. 189 KPC), nie oznacza, że kasacja jest dopuszczalna (art. 393 pkt 6 KPC).

Przewodniczący: SSN Teresa Flemming-Kulesza, Sędziowie SN: Józef Iwulski, Roman Kuczyński (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 maja 1999 r. sprawy z powództwa Huberta W. przeciwko [...] Spółce Węglowej S.A. Kopalni Węgla Kamiennego „R.” w B. o sprostowanie świadectwa pracy, na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 17 listopada 1998 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d r z u c i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Wyrokiem z dnia 26 sierpnia 1998 r. Sąd Rejonowy w Bytomiu-Sąd Pracy oddalił powództwo Huberta W. przeciwko [...] Spółce Węglowej S.A. – KWK „R.” w B. o ustalenie wykonywania zatrudnienia w szczególnych warunkach. Sąd Rejonowy uznał, iż z oświadczenia i żądania powoda wynika, iż powództwo zmierza do ustalenia istnienia określonego prawa, koniecznego powodowi do celów ubezpieczenia społecznego – a mianowicie uwzględnienia okresu zatrudnienia dla uzyskania świadczenia emerytalnego, o które zamierza ubiegać się w przyszłości, a zatem w dochodzeniu sprostowania świadectwa pracy z dnia 18 maja 1998 r. nie ma on interesu

prawnego w rozumieniu art. 189 KPC.

Wyrokiem z dnia 17 listopada 1998 r. Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach oddalił apelację powoda dzielając stanowisko Sądu pierwszej instancji. Po ogłoszeniu wyroku Sądu drugiej instancji powód został pouczony o możliwości wniesienia kasacji, po czym skierował do tego Sądu pismo informujące, że w ramach przedmiotowej sprawy kasacja nie przysługuje i żądające wyjaśnienia, czy kasacja przysługuje, na co otrzymał odpowiedź twierdzącą.

Od wyroku Sądu drugiej instancji powód wywiódł więc kasację, w której zarzucał naruszenie przepisów postępowania – art. 233 KPC polegające na błędnej ocenie zeznań powoda przez uznanie, że chodziło mu o sprostowanie świadectwa pracy dla celów emerytalnych.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Kasacja okazała się niedopuszczalna i podlega odrzuceniu. Przede wszystkim należy zauważyć, że w pozwie z dnia 3 czerwca 1998 r. powód domaga się zmiany świadectwa pracy w części dotyczącej okresów pracy w warunkach szczególnych. Wprawdzie przed Sądem pierwszej instancji powód oświadczył, iż chodzi mu o ustalenie okresu pracy w warunkach szczególnych z uwagi na to, że za 3 lata osiągnie wiek emerytalny, jednakże kasacja w sposób jednoznaczny, stawiając zarzut naruszenia przepisów postępowania (art. 233 KPC) wywodzi, że powodowi chodziło o sprostowanie świadectwa pracy w kierunku odpowiadającym treści art. 97 § 2 KP, przy czym nie stawia zarzutu naruszenie prawa materialnego. Sąd Najwyższy stwierdza zatem, że kasacja została wniesiona w sprawie dotyczącej świadectw pracy. O charakterze sprawy decyduje bowiem żądanie pozwu, a nie pogląd sądów obu instancji. W pozwie powód żądał zmiany (czytaj: sprostowania) świadectwa pracy. Wprawdzie nie można negować prawa Sądu pierwszej instancji do dociekania, jakiemu celowi żądanie takiej zmiany świadectwa pracy służy, jednakże wobec istnienia odrębnego roszczenia o sprostowanie świadectwa pracy (art. 97 § 2¹ KP) i o ustalenie (art. 189 KPC), stwierdzenie przez Sąd pierwszej instancji, iż powód nie ma interesu prawnego w ustaleniu, że pracował w warunkach szczególnych, bowiem ustalenie to może się ewentualnie zaktualizować dopiero za 3 lata, kiedy osiągnie wiek emerytalny i nadto otrzyma decyzje organu rentowego odmawiającą uznania spornego okresu za pracę w szczególnych warunkach – wykraczało poza żądanie

pozwu. Sąd ten po ustaleniu, że powód nie pracował w szczególnych warunkach był upoważniony do orzeczenia o oddaleniu powództwa. Natomiast zbędnie w sentencji wyroku Sądu Rejonowego jako przedmiot powództwa zamieszczono „ustalenie wykonywania zatrudnienia w szczególnych warunkach”, co powielił Sąd drugiej instancji dokonując wskutek tego błędnego pouczenia powoda o dopuszczalności kasacji.

Orzeczenie, że powód nie miał na 3 lata przed ukończeniem wieku emerytalnego interesu prawnego w ustaleniu, iż pracował w szczególnych warunkach nie zmienia istoty sprawy, która dotyczy sprostowania świadectwa pracy. W takiej sytuacji zaś kasacja, zgodnie z treścią przepisu art. 393 KPC pkt 6, nie przysługuje, wobec czego należało, zgodnie z art. 393⁸ KPC, postanowić jak w sentencji.

=====